

Halászsati Lapok

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

XV. évfolyam

2014
október

A Magyar Haltermelők és Halászsati Vízterület-hasznosítók
Szövetségének Lapja

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • FELELŐS SZERKESZTŐ: Hajtun György
E LAPSZÁMUNK A VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTERIUM TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT

A cívis városból Attaláig

Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter államalapító Szent István ünnepe, augusztus 20. alkalmából Dr. Horváth Lászlóné dr. Tamás Gizellának, az Attalai Hal Kft. ügyvezető igazgatójának a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését adta át. Az indoklásban az olvasható, hogy a kitüntetett a halszaporítás és a haltenyésztés területén hosszú időn át végzett kiemelkedő szakmai, kutatói és oktatói munkája, valamint a halfogyasztás népszerűsítése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként kapta meg a magas állami kitüntetését. Tamás Gizellával beszélgettünk.

• Gizike, mindenekelőtt szívből gratulálunk a kitüntetéshez! Nem csak a magam nevében mondom ezt, hanem több tanítványa, kollégája véleményét is tolmácsolom, miszerint jó helyre került ez a szép, állami kitüntetés. A szakmában köztudott, hogy ön milyen kutatói, oktatói tevékenységet fejtett ki, hány és hány fiatal szakembert indított el a pályán és egyengette az útjukat, s gondoskodott a halásztársadalom utánpótlás-neveléséről. De kezdjük azzal a beszélgetésünket, hogy honnan a hal szeretete!

– Én nem mondhatom el azt, hogy vízpart mellett születtem, hogy ott nőttem fel és kötődöm a vízhez. Debrecenben születtem, és a cívis város kifejezetten az Alföld, a puszták közepén fekszik. A származásomról annyit mindenképpen szeretnék elmondani, hogy felmenőim jómódú parasztpolgárokként éltek, dolgoztak. A debreceni cívis polgárok azok a tehető családok voltak, akik a városban nagy házzal rendelkeztek, és a városon kívül birtokuk, tanyájuk volt. Szóval az őseim Debrecen mellett és a Hortobágy térségében gazdálkodtak, állattartással és növénytermesztéssel foglalkoztak, miközben élték a városi lakosok mindennapi életét is.

• Gondolom, a felmenőinek is fontos volt a városi közeg, ahol a vallásosság, az ipar, a kisipar elterjedt, a kultúra követte a világ fejlődését, és fejlett iskolákban taníthatták a gyerekeket.

– Való igaz, s hozzátennem, hogy a társadalmi élet is a városokban formálódott.

A kitüntetett

A termelő gazdálkodás a város melletti birtokokon folyt, míg a társadalmi élet a városokban zajlott. Ma is büszke vagyok a dédnagyapámra, aki – miután református családból származom – a debreceni Nagytemplom főpresbitere volt, vagyis az ő társadalmi megbecsültsége

Tartalom

A Sobri-kupa nemzeti érték _____ 3

A hangsúlyt a horgászatra
és a halgazdálkodásra helyezik _____ 4

Az örökös bajnok „titkai” _____ 5

Halászbúcsú Rétimajorban _____ 6

Őszi Ászok Fesztivál Ráckeven _____ 7

az egyházi tevékenységén keresztül is megnyilvánult. Az már más történet, hogy a háború után a családom minden vagyonát elvesztett, s ez igen nehéz tette az életünket, illetve a saját gyermekkoromat is. De térjünk vissza a vízzel való kapcsolatomhoz. Jól tanultam, végig jeles bizonyítványt vittem haza, és – ezt ritkán mondom el – vörös diplomával végeztem a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen. Büszkén mondhatom, hogy kiemelt ösztöndíjas egyetemi hallgató voltam, ami azért volt fontos a számomra, mert a családom nehéz anyagi körülmények között élt.

• Az elmondottakból arra következtek, hogy az egyetemi évek igen meghatározóak voltak a pályaválasztását illetően...

– Az egyetemen a biológia szakon kezdtem, de átnyergeltem a hidrobiológiai szakra, mert ekkor már Woynarovich professzor tanította a hidrobiológiát. A vízi világot megszeretted velem, mert ő indított olyan új szemináriumokat, amelyekre érdemes volt bejelentkezni, s ahol sok újat, érdekeset tanulhattunk. A professzor úr egyénisége magával ragadta a hallgatóságát. Mindnyájan tudjuk, hogy ő világhírű szakember volt, aki nem csak elméleti kutatással foglalkozott, hanem széles

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

körü gyakorlati tevékenységet is végzett. Mindez vonzó volt számomra, s minden előadásán jelen voltam. Férjemmel való kapcsolatomban is ott bontakozott ki, mert mindketten beiratkoztunk a professzor szemináriumaira. Ide nem sokan jártak, talán hét-nyolc hallgató volt, de akik innen kikerültek, ma is meghatározó személyiségei a hidrobiológia tudományának. Élég, ha csak *Bíró Pétert* említem, aki a Tihanyi Limnológiai Intézetben végzett munkájával vált akadémikussá, vagy említhetem *Kiss Keve* kollégánkat, aki a Dunakutató Intézetben ért el kiemelkedő eredményeket. Azt az indíttatást, belső elkötelezettséget, amivel *Wojnarovich* professzor úr rendelkezett, igyekeztünk mi, hallgatók is átvenni, és mellette tanultam meg, hogy csak elkötelezetten szabad dolgozni a választott pályán. Az utóbbi évek egyik legnagyobb elismerésének tartom, hogy *Wojnarovich* professzor mellszobra a Földművelésügyi Minisztérium „panteonjába” került. Hálás vagyok azoknak, akik ezt a méltó elismerést kezdeményezték.

• Köszönöm, hogy a professzor úrról kaptunk egy ilyen szép megemlékezést, de térjünk vissza a kitüntetett tevékenységéhez...

– Mint az előzőekben elmondtam, a professzor indított el a pályán, megszerette velem (velünk) a hallal való foglalkozást. A halszaporítás, az ivadéknevelés a múlt század hatvanas éveiben még gyerekcipőben járt, s ekkoriban nem volt elegendő ivadék a termeléshez. Attörést jelentett, amikor *Wojnarovich Elek* az 1950-es évek végén kidolgozta a pontyokra ragadósságának megszüntetését konyhasó-karbamidos oldat alkalmazásával. Ezzel stabilizálta az ivadék előállítását. A halastavi tenyésztéshez szükség van olyan szaporítási eljárásokra, amelyekkel a tavak népesítéséhez szükséges ivadékot a tenyésztők biztonságosan elő tudják állítani. Tény, hogy a tavi haltermelés technológiái egyre gyorsabban fejlődtek, egyre hatékonyabbá váltak. Ma már részleteiben is kidolgozott technológia szerint termeljük a pontyot és más haszonhalakat, s nem csak a hazai, hanem a külföldön is sikeresek a hazai termelők. Hozzátenném, hogy a halszaporítási technológia – a professzor FAO-ban végzett munkája révén – nem csak idehaza, hanem a világ több táján is meghonosodott, mondhatni, világtechnológiává vált.

• Ne hallgassuk el, hogy a Horváth házaspár fejlesztette tovább a professzor kutatási eredményeit.

– Munkánk során az alatechnológiát fejlesztettük tovább, amelynek eredményeként a tógazdaságokba kihelyezett zsenge ivadék túlélési esélye megnövekedik. Az alatechnológia tág lehetőséget nyújt más tógazdasági haszonhal fajok szaporítására és a ráépülő ivadéknevelésére, és a technológia pontos követésével

nagyüzemi körülmények között is életben marad az ivadék akár ötven százaléka is, ami biztosítja az eredményes halgazdálkodás „vetőmagigényét”. Köztudott, hogy a természetes szaporodás során csak az utódok néhány százaléka marad életben.

• A halas szakemberek véleménye szerint a Horváth házaspár is letette a névjegyét a magyar halászat nagykönyvében. Ha jól érzekelem, önök igen jól kiegészítették egymás munkásságát, amit a közösen írt könyvek is igazolnak.

– Ebből a szempontból valóban szerencsések voltunk, az elméleti oktatásban és annak gyakorlati megvalósításában valóban kiegészítettük egymás munkáját. Nagy örömmel tölt el, hogy tanítványaink, fiatal munkatársaink közül sokan ma már komoly pozíciókat töltenek be a halas szakmában. Véleményük bizonyára közrejátszott a magas kitüntetés odaítélésénél. Hadd említsem meg, hogy a hazai oktató-kutató tevékenység mellett nemzetközi oktatásban is részt vettem, mert a TEHAG-ban – amely a második munkahelyem volt – számos magyarországi FAO halászati tanfolyamot szerveztünk. Ezeknek a szakmai tanfolyamoknak az volt a céljuk, hogy a halszaporítási és ivadéknevelési ismereteket nemzetközi szinten is továbbadjuk. Egy-egy tanfolyamon 25-30 fejlődő ország képviselője vett részt. Jó érzés, hogy évek, évtizedek után is kapok visszajelzést a külföldi hallgatóktól arról, hogy hol dolgoznak, milyen munkát végeznek. Két kínai hallgatóm éveken keresztül küldött újévi üdvözlőlevelet, s a kenyai fiatalabber diplomáciai kocsival küldött egy kenyai nádból fons kosarat, amelybe körbeszótták a nevemet. A nepáli hallgatómtól, aki azóta mezőgazdasági miniszter lett, évek múlva egy kilogramm különleges nepáli tea érkezett.

• Szóljunk arról is, hogy a kutatási, oktatási tevékenységet nem főállásban végezte, önnek a gazdaságban is helyt kellett állnia...

– A TEHAG-ban az oktatás mellett a termelésben eltöltött évekre is örömmel emlékezem, mert kihívásnak tekintettem a szakmai feladatok megoldását. A TEHAG-ban másfél évtizedet dolgoztam, termelési igazgató-helyettes voltam, s az alapkövetéletről jelen voltam a gazdaság felépítésében, a technológiák kialakításában. Jó munkakapcsolatokat sikerült kialakítani, így csapatmunkában mindent elkövettünk, hogy a kitűzött termelési célokat megvalósítsuk. Példa értékű gazdaságot építettünk, olyannyira, hogy buszokkal jöttek külföldről megtekinteni a létesítményt. Nagy családoként élem meg, hogy az egykori mintagazdaságot fokozatosan leépítették, hogy megszűnt benne a szakmai munka. Felháborít, hogy a FAO támogatásával létrejött létesítmény az ebek harmincadjára jutott. Korábban itt pezsgő szellemi és gazdasági élet folyt, számos hazai és külföldi szakmai összejövetelnek és tanfolyamnak adott otthont ez

a központi fekvésű gazdaság. Szerintem a TEHAG-ot egy hazai és nemzetközi oktatóbázisnak kellett volna meghagyni, a közeli gödöllői agráregyetem gyakorlóbázisaként. Több, mint hiba, hogy a TEHAG a szakma számára elveszett, és ezért a FAO küldetését sem tudja betölteni a fejlődő világ fiatal szakembereinek folyamatos képzésében.

• Egyetérték a véleményével. S mi történt Dinnyésen?

– A HOSZ kezelésében működő ivadéknevelő tógazdaság szakmai irányítását a TEHAG-ban töltött évek után nagy örömmel és lelkesedéssel végeztem. Itt 1988-tól 1999. december 31-ig dolgoztam, innen mentem nyugdíjba. *Balogh Józseffel* és *Jónás Gyurival* bácsival eredményesen működő szakmai csapatot alkottunk. A nulláról indultunk, de sikerült napról napra előbbre lépni. Amikor elmentünk nyugdíjba, a gazdaságot felújítva, stabil pénzügyi állapotban adtuk át az utánunk jövőeknek.

A nyugdíjba vonulásom után a nagyon leromlott állapotban lévő Attalai Halgazdaság ügyvezetői feladatait vállaltam fel. A társas gazdasági formában működő kisüzem életben tartása, majd fokozatos fejlesztése igazi szakmai kihívásnak bizonyult. Hosszú évek munkája eredményeként sikerült a gazdaságot felújítani, a korábban üzemben kívüli állapotba került keltetőházat magas szakmai szintre emelni, mely – különösen a ragadozó halak ivadéklátásában – a kistérség ellátó központjává fejlődött. Sikerült megőrizni és elismert tájfajtaként fenntartani az elődök által szelektált „attalai tükrös” ponty tájfajtat is. A gazdaság napjainkban népszerű gyakorlóterepe a gödöllői és a kaposvári agráregyetem hallgatóinak.

Az idő azonban felettünk is eljárt, napjainkban a kisgazdaságot fiatal munkatársaink működtetik tovább bérleményként, sikerrel.

• Beszéljünk a családról is!

– Két nagyszerű gyermekünk van, egy fiunk és egy leányunk. A fiunk biológus, a leányunk grafikus. Mindketten két-két gyönyörű unokával ajándékoztak meg bennünket. A négy unoka, két fiú és két kislány tölti ki mindennapjainkat.

Nagyszülői feladatainknak is igyekszünk több-kevesebb sikerrel eleget tenni, de nem mindig sikerül lépést tartani a mai gyermekek kifinomult informatikai tájékozottságával, ezért időnként valóban „öregnek” érezzük magunkat...

• Végezetül azt kérdezem, hogy mit jelent önnek ez a kitüntetés?

– Öszintén szólva, nem számítottam rá, váratlanul ért, de talán ezért is szerzett annál nagyobb örömet. Volt idő, amikor elvárhattam volna, hogy elismerjék a munkámat, akkor ez elmaradt. Nos, most kárpótoltak mindenért, s azt mondhatom, hogy szépen lezárta a szakmai tevékenységemet. Most már a család áll az első helyen.

– H. Gy. –

A Sobri-kupa nemzeti érték

Ha Nagybaracsára érkezik az ember, nem csak a Sobri-kupa napján érzik a halászlé illatát, hanem a szorgos hétköznapokon is. A faluban szinte mindennapi ételnek számít a halból főzött finom étel, hiszen itt rangos hagyománya van a halászlé főzésnek. Köszönhető ez Sobri Farkas Józsefnek, aki határon túlra is elvitte a falu hírét azzal, hogy mesterfokon készítette el a halászlét. Király Sándor polgármesterrel nemcsak az idei Sobri-kupa Nemzetközi Halfőzőversenyéről – amelyet 26. alkalommal rendezték meg augusztus 9-én –, hanem a falu életéről is szót váltottunk.

A halászlé illatával kapcsolatos megjegyzést a polgármester reálisnak tartja, mert túl azon, hogy Farkas Józsi bácsi a csúcsok csúcsára jutott a halfőzés tudományában, köztudomású, hogy Nagybaracsán és környékén, Baját is ideértve, évente 25 kilogramm halat fogyasztanak fejenként, ami hatszorosa az országos átlagnak. Nos, itt Nagybaracsán szinte minden nap főzik a halat valamelyik háznál, s ha halétel készül, akkor annak az illata gyorsan terjed a faluban.

Az idén 43-an neveztek a Sobri-kupa dunai típusú halászléfőző versenyére, 16-an pedig a vegyes halételek kategóriában indultak. E sorok írója is – miután a zsűri munkájában már egy évtizede részt vesz – évről évre tapasztalhatja, hogy a versenyzők egyre jobb minőségű ételeket készítenek, s a halászlé kategóriában is egyre szorosabb a küzdelem, egyre nehezebb a jók közül a legjobbat kiválasztani. A helyezéseken már csak apró különbségek dőlnek, hiszen akik ezen a versenyen elindulnak, minden évben újítanak valamit a receptjükön. A jó minőség már alapkövetelmény, így senki nem szégyelli, hogy a környékbeliektől még mindig tanulhatnak. Sobri Farkas József szállóigévé vált mondata, miszerint a szegedi és a bajai halászlé hírese, a nagybaracscai viszont jó, ma is igaz. A polgármester köszönetet mondott a MAHAL vezetésének, hogy a győztes Somogyi Tiborné meghívást kapott a jubileumi, 40. Országos Halfőzőversenyre, ahol a többi versenyzővel összemérhette tudását.

Hogy a kiváló halászlé alkalmas a diplomáciai kapcsolatok bővítésére, erősítésére, azt Farkas József is bizonyította. Annak idején, a múlt század '70-es, '80-as éveiben a Parlamentbe is felrendelték halászlét főzni. Ma már a falu is profitál ebből a nemzetközi hírnévből, hiszen még az ír nagykövet is megkóstolta a nagybaracscai hallét, és elismerően nyilatkozott róla, holtlédésvízi halat itt kóstolt először. A polgármester orosz vendégeket is említ, akik imádják az itteni halételeket, amelynek fogyasztása közben sikeres üzletek is köttetnek. Kilenc éve, hogy Farkas József el-

Fotó: HAJTUN GYÖRGY

Király Sándor polgármester: örülök, hogy ismét nagybaracscai halból főzték a versenyzők a halászlét

ment, de még mindig rá hivatkozva jönnek vendégek az ország különböző pontjairól, s a határon túlról is. Mindez jelzi, hogy Sobri Farkas József neve még sokáig kitörölhetetlen marad az emlékezetekből. „Ennek a falunak az ismertsége mind idehaza, mind külföldön Sobri Józsefnek köszönhető. Ezért is kapta ő a falu első díszpolgári címét”, mondta a polgármester.

Ami az idei versenyt illeti, Jászai Zoltán személyében új zsűrielnököt választottak, miután a korábbi elnök, Dr. Orosz Sándor lemondta a szereplését. A zsűri tagjai is a megszokott személyekből állt: Pékánov Máttyás már az első Sobri-kupa óta bírálja az ételeket. Ugyancsak évtizedek óta tagja a zsűrinek Petike Ferenc, Pintér Ferenc, Faragó Tibor, Rizsányi Csaba, akik most sem hiányoztak. A zsűrizésből az idén Barics Zsolt Mohácsról és Ádám Péter fotóművész is kivette részét. Látványzsűri is dolgozott,

ezúttal új tagokkal. A látványzsűri elnökének Fercsák Róbertet, Baja alpolgármesterét választották. A tagok között volt a megyei vadászkamara elnöke, Kara Miklós Kalocsa polgármestere, Török Ferenc és dr. Ádám András háziorvos. A versenyt illusztris vendégek is megtisztelték, többek között Zsigó Róbert, a térség országgyűlési képviselője, az FM államtitkára is köszöntötte a versenyzőket.

Az idei versenynek külön rangot adott, hogy ismét nagybaracscai halból főzték a versenyzők a halászlét. A polgármester örömmel számolt be arról, hogy Kenyeres Imre, a Mogyi Kft. ügyvezető igazgatója, tulajdonosa az évek óta nem üzemelő háromszáz hektáros tógazdaságból több mint száz hektárt újra élővé tett, azaz beüzemelt. Kényaras pontyokat biztosított a versenyzők részére, mégpedig jó minőségben. „Végre újból baracscai halat tudunk főzni a Sobri-kupán, s legalább ennyire fontos a falu szempontjából az is, hogy az elhanyagolt területre nem lehet ráismerni. Két év alatt megújult a tó és a környezete, ami a falu lakosságának új munkahelyeket teremtett” – jelentette ki Király Sándor. Az is új hír, hogy az önkormányzat a Bács-Kiskun Megyei Értéktárnál bejegyezték a Sobri-kupa Nemzetközi Halfőzőversenyt, ami alapján nemzeti értéknek nyilvánul a rendezvény. Ezzel a Sobri-kupa igazi nemzeti kincsé vált, s a hungarikumok előszobájába került a nagybaracscai rendezvény, s ezzel a Sobri-féle halászlé is.

Nagybaracska az elmúlt évtizedekben jelentősen fejlődött. A polgármester hosszasan sorolja, mi minden történt a faluban az elmúlt négy év alatt. A legfontosabb beruházásuk, a szennyvízcsatorna, amely három község – Hercegszántó, Nagybaracska és Gara – összefogásával valósul meg, a kivitelezést már megkezdhetnék. Felújítják az I. világháborús emlékművet, s megkezdtek a hivatásos tűzoltóság épületének kialakítását is. Ezzel egy 19 fős tűzoltó egységet hoznak létre, így a térség biztonságát is növelni tudják. Az elmúlt négy évben összesen 130 új munkahelyet létesített az önkormányzat, ami egy 2300 fős településen igencsak elismerésre méltó. Orosz üzletemberekkel közösen hamarosan megépül egy konzervgyár, amely a környékbeli gazdák Pi-technológiával előállított, megtermelt termékeit dolgozza fel. A fejlődés tehát töretlen, ami annak is köszönhető, hogy a polgármester kistérségi szinten gondolkodik, s ehhez a megfelelő partnereket is megtalálta. S talán ez is közrejátszott abban, hogy Nagybaracska lakossága az elmúlt évtizedben 30 fővel nőtt.

A jövő elkezdődött...

H. Gy.

A hangsúlyt a horgászatra és a halgazdálkodásra helyezik

A 3. Orbán-kormány megalakulása óta jelentősen megváltozott az agrárium közigazgatási szervezete, amely a magyar halásztársadalmat is érintette. Közismert, hogy az Európai Unióból érkező pénzügyi források kezelésével – így az Európai Tengerügyi és Halászati Alapével is – a Miniszterelnökséghez tartozó vidékfejlesztési államtitkárságot bízták meg, s ennek következtében az agrártárca neve ismét Földművelésügyi Minisztérium lett. A minisztériumon belüli változásokról, a halgazdálkodási ágazat helyzetéről, annak nemzetgazdasági szerepéről Dr. Bitay Márton Örssel, az állami földekért felelős államtitkárral beszélgettünk, mivel az új szervezeti felosztás szerint ez az államtitkárság felügyeli a halgazdálkodási ágazat hatósági, igazgatási és jogalkotási tevékenységét.

• **Államtitkár úr, mindenek előtt köszönjük, hogy rövid időn belül a rendelkezésünkre állt. A magyar halásztársadalom tájékoztatása érdekében elsőként arra kérem, hogy mutassa be a Földművelésügyi Minisztérium új szervezeti felállítását.**

– Ha megengedi, azzal kezdeném, hogy mi a koncepcióváltás oka. Az alapvető ok, hogy miniszterelnök úr a kormányalakításakor úgy döntött, minden, ami állami föld, vagy a földhöz szorosan kapcsolódó természeti erőforrás, az kerüljön egy minisztériumba, ezen belül pedig egy államtitkárság felügyelete alá. Ezért a Nemzeti Földalap által kezelt összes földterület, a nemzeti park igazgatóságok földterületei, az állami erdőgazdaságok, valamint az erdészeti, vadászati és halgazdálkodási feladatok egy államtitkársághoz kerültek. Ezeket a szakterületeket nagyon komoly és eredményes munka zajlott Dr. Kardeván Endre államtitkár úr vezetésével. A halgazdálkodás terén fontos lépést tettünk az új törvény elfogadásával. Ezen az úton szeretnénk haladni, tovább erősítve a természetes vizeken a horgászok pozícióját. Számomra különösen fontos a halgazdálkodás kérdése, ezért is alakult önálló főosztály Horgászati és Halgazdálkodási Főosztály néven. Van egy fontos háttérintézményünk is, a Balatoni Halgazdálkodási Non-profit Zrt. „személyében”.

• **Örült-e az új területnek?**

– Természetesen, bár tisztában vagyok vele, hogy nem kis feladat. Van bennem egy kis „tartózkodás”.

• **Vagy talán félsz?**

– Nem, félsz nincs. Azt azonban tisztán kell látni, hogy a vadászat, az erdőgazdálkodás, a horgászat és a halászat mind különleges társadalmi rétegeket fog össze, amelyek igen hangosak tudnak lenni, ha

nem jól mennek a dolgok. A társadalmi érdeklődésnek gyorsan a középpontjába kerülhet az ember ezeken a szakterületeken. Igaz, a földügyek kapcsán volt már gyakorlóterepem.

• **Ön hogyan látja a halász-horgász viszonyt?**

– Finoman szólva cizelláltak. A horgászat önmagában ma már több annál, mint az előző évtizedekben volt. A horgászatnak mára óriási turisztikai értéke lett, ami folyamatosan fejlődik, elég, ha csak a Tiszai horgászat fejlődését említem. Végig kell gondolni, hogy a vizekben gazdag Kárpát-medencében a horgászturizmus fejlesztésének nemzetgazdasági szinten milyen további haszna van, nem beszélve arról, hogy ez egy igen jelentős társadalmi réteg szórakozási lehetősége is. Ugyanakkor a természetes vizeken a halászati tevékenység néhány tucat családnak jelent biztos jövedelmet, míg a horgászattal közel 300 ezer ember „foglalkozik”. Amit nyugodtan kijelenthetünk: a természetes vizek hasznosításával kapcsolatban sokkal több érv szól a horgászok, mint a halászok mellett, ide értve minden fajta közép- és hosszú távú nemzetgazdasági érdeket is. A jogszabályok végrehajtási feladatai között kell megtalálnunk az egyensúlyt, hogy kinek mit, hol engedélyezünk, és mi az, amit a jövőben a természetes vizeken nem kívánunk fenntartani.

De számos más oldalról is érdemes végiggondolni a hazai halgazdálkodási kérdéseket, például a magyarországi halfogyasztási szokások és mértékek irányából. Itt is sok feladatunk van még.

• **Ha jól tudom, a vidékfejlesztési államtitkársággal (amely a Miniszterelnökséghez tartozik) szoros az együttműködésük. Van-e, lesz-e beleszólásuk abba, hogy milyen támogatási programok in-**

Dr. Bitay Márton Örs: a horgászat önmagában ma már több annál, mint az előző évtizedekben volt

dulnak? Lesz-e például halászati környezetgazdálkodási program?

– Ezek a döntések a kormányzati struktúrában születnek, kormányzati egyeztetéseket követően. Ráadásul a területet felügyelő Kiss Miklós Zsolt államtitkár úrral kiváló személyes viszonyom van. Úgy gondolom, nem lesz probléma az egyeztetésekkel.

• **Évek óta küzd a MAHAL azért, hogy az étkezési, piaci hal áfája – az élősértéséhez hasonlóan – 5 százalékos legyen. Tudjuk, hogy kormányzati döntés szükséges ehhez, de mint államtitkár, képviseli-e ezt az álláspontot?**

– Dicséretes ez a küzdelem, és ne is mondjanak le róla. De egy ilyen kormányzati döntést mindig jól végig kell gondolni. Leginkább a várható hatások miatt pontosan tudni kell, milyen döntésnek milyen várható következménye lesz és az milyen hatást gyakorol az elérni kívánt célra. A csökkentés igazi célja az lenne, ha a végfelhasználónál, vagyis a fogyasztói árban jelentkezzen az áfacsökkentés. Most azonban szerencsés helyzetben vagyunk, mert a sertés-áfa csökkentésének tapasztalatait le tudjuk vonni. Meglátjuk, mik az eredmények, és utána lehet dönteni.

• **Az új halgazdálkodási és halvédelmi törvény a horgászok érdekeit hangsúlyosabban képviseli. Mire számíthatnak a halászati vállalkozások a természetes vizek halgazdálkodási jogára jövőre kiírandó pályázatoknál? Bizhatnak-e**

abban, hogy lesz esélyük a pályázaton való elindulással?

– Az indulásra, úgy gondolom, mindenkinek lesz lehetősége, de az irányok világosan láthatóak. A horgászat előtérbe kerül a halászattal szemben a természetes vizeken. Ez alapvetően meghatározza a halászok lehetőségét.

• **Igaz ugyan, hogy elsősorban az állami földekért felelős államtitkár, de a földügylek a tőgazdaságokat is erősen érintik. Több tőgazdaságnak vannak olyan földterülettel kapcsolatos problémái, amelyek azzal sem oldódtak meg, hogy a halasztó már nem tartozik a mezőgazdasági művelési ágba. Hogyan rendezhetőnek ezek a földproblémák?**

– Az ezzel kapcsolatos problémákat jelentős részben ismerem már, de itt pontos adatokra van szükség. Mi, hol, kinek a tulajdonában van, milyen gazdaságilag racionális döntések szükségesek. Ha az adatok rendelkezésre állnak, akkor tudunk jó döntéseket hozni és az irányt megszabni. Az időtlen és felesleges függő jogi helyzetek fenntartásában nem vagyunk érdekeltek.

• **Július óta miniszteri megbízott van a halászat területén. Mi a feladata Fazekas Szabolcsnak?**

– Az, hogy segítse a munkámat. Kiváló munkakapcsolatban dolgozunk, remélem, komoly sikereket tudunk majd elérni.

• **Végezetül, szívesen látnánk minden olyan fórumon, szakmai rendezvényen, ahol a halászokat érintő aktuális kérdések szerepelnek napirenden és a hal a főszereplő. A MAHAL minden szakmai segítséget megad a jó együttműködés érdekében. Az országosan elterjedt halfőzversenyeken pedig ön is tapasztalhatná, hogy milyen fejlődésen ment keresztül az ágazat és mennyire változatos halételek készülnek.**

– Örömmel dolgozunk együtt mindenkiel, aki segíti az ágazat erősödését. A meghívást előre is köszönöm, igyekszem eleget tenni a felkéréseknek.

Hajtun György

Az örökös bajnok „titkai”

Dr. Novics György civilben Baján ügyvéd, de tavaly szeptemberben megkapta a „Magyarország Örökös Halfőzóbajnoka” címet. Ilyen címet előtte csak Sobri Farkas József tudott felmutatni, aki legendásan jó nagybarackskai halászlét főzött. Ha nem csal az emlékezet, akkor Sobri Farkas József 14 országos versenyt nyert meg, s hogy ne vigye el az első díjakat a további versenyzők elől, inkább kinevezték zsűrielnöknek. Novics György azonban más főzőkarriert futott be: 52 országos és nemzetközi versenyen hirdették ki győztesnek, s nem csak a halászlé kategóriában, hanem valamennyi meghirdetett halfőző kategóriában jeleskedett. Az örökös cím átvétele óta versenyen már nem indul, de nem akasztotta szögére a bográcsát, hanem versenyeken, bemutatókon tanítja az érdeklődőket a halfőzés tudományára.

Szeptember 20-án Rétimajorban is feltűnt Novics György jellegzetes alakja, s – természetesen versenyen kívül – főzött egy finom harcsapaprikást. Hogy finom volt az étel, igazolja, hogy alig egy óra elteltével már mosogatta a bográcsot és a többi főzőkellékeket. Főzés közben többen körbeállták és kérdezősködtek, hogy miért így csinálja, mennyi ideig kell főzni az alapot, milyen tűzre van szükség, és a többi. Mi is beálltunk a kérdezősködők sorába.

A kezdetekről a bajnok elmondta, hogy Hercegszántón nőtt fel, ami Bajától 30 kilométerre fekszik. Ezt a községet is szebbnél szebb vizek, horgászhelyek veszik körül, mivel a Duna 11 kilométerre folyik, és a sok holtág gazdag halban. Nem csoda, hogy Bajához hasonlóan itt is a hazai halfogyasztás átlagának többszörösét fogyasztják halból. A halfőzés egyik legfontosabb alapanyaga a jó minőségű hagyma, s a tapasztalat szerint Hercegszántón terem a halételhez a legjobb hagyma. Az ügyvéd több mint negyven éve főzi a halételeket. Érdekes módon általában a férfiak művelik ezt a konyhai műfajt, de Novics György esetében az édesanya volt a tanítómester.

„A mama nagyon finom halételeket főzött. Az alapanyagot részben az egyik nagybátyám biztosította, aki halász volt és Novics Istvánnak hívták, és ő is mestere volt a haléte-

lek főzésének. Szóval kettejüktől tanultam a halfőzés alapjait, s aztán mindenkitől ellestem valamit. A mai napig figyelem a főzőket, s ha látok egy új módszert, fogást, nem szégyellem megtanulni” – mondta a bajnok.

Sobri Farkas Józseffel is volt kapcsolata. Úgy fogalmaz, hogy ő valóban kiérdemelte az örökös halfőzóbajnoki címet, mert hibátlan, nagyon finom halászlét főzött. Igazi halász, halszerető ember volt, és sajnálatos, hogy ma már nincs közöttünk.

Ami az új bajnok 52 első helyezését illeti, ezek rangos hazai és nemzetközi eseményeken, versenyeken születtek. A legtöbbet idehaza nyerte, s mondhatni, hogy valamennyi jegyzett, nagy halfőzőversenyről elhozta az első helyet, s a vele járó kupát. A MAHAL országos halfőzőversenyén valamennyi kategóriában diadalmaskodott, megszerezte az országos bajnoki címet, és kétszer sikerült az abszolút első helyen végeznie. A Sobri-kupát egyedül ő nyerte meg háromszor, s ami külön öröm a számára, hogy a tiszai-körösi halászlé kategóriában is elhozta az országos bajnokságban az első helyet. Gyomaendrődön is kétszer állt a dobogó legmagasabb fokán. Emlékezetes volt a balatonföldvári verseny, ahová csak magyar bajnokokat hívtak meg, és amelyet szintén ő nyert, s a MOHOSZ országos versenyén is kétszer diadalmaskodott. A környező országokban is

Dr. Novics György az új módszereket ma is ellesi

meghódította a zsűrit, Szlovéniából, Szerbiából is több első helyet hozott haza.

Amikor a titokról kérdezik a bajnokot, akkor ő mindig azt mondja, hogy nincs titok. Mindenkinek szívesen elmondja, hogy mit miért csinál. A negyvenéves halfőzés alatt igen sok tapasztalatot gyűjtött össze, de vannak sarokpontok, amelyek nélkül nem lehet sikert elérni. Ilyen a jó minőségű, friss magyar hal (legyen bármelyik faj), aztán a hagyma minősége sem mindegy. Novics György a közepes méretű makói bronzhagymára esküszik, ami Hercegszántón terem a legjobb minőségben. A harmadik összetevő a fűszer paprika, s a legjobb minőséget a Rétimajor környékén termelt paprikából nyerték. Azonkívül a dusnoki paprika is kiváló. A jó halászlét nagy tűzön kell főzni, állandó forrásban kell lennie a lének. Gyuri tesz még a halászlébe egy kis zöldpaprikát, paradicsomot, és fokhagymát is, de persze, mértékkel, mert ez a titka mindennek. Végül azt is megtudjuk, hogy a bogrács mérete is nagyon fontos. Fontos, hogy magas fala legyen a bográcsnak, hogy legyen helye a habnak.

Egyre több e-mailben kérik a bajnokot, hogy áruljon el egy-egy receptet. A felkérésnek mindig eleget tesz, így a visszajelzések alapján is elmondható, hogy a Novics György főzőiskola egyre népszerűbb.

H. GY.

Halászbúcsú Rétimajorban

Egy év szünet után ismét megrendezték Rétimajorban a halászbúcsút. Az Aranyponty Zrt. szeptember 20-án fogadta a vendégeket, akik ezúttal is szép számban látogattak el a rendezvényre. „A ragadozó napja. Minden, ami harcsa” – ez volt a jelszó, ami köré a gasztronómiai programok szerveződtek. De nem csak a harcsából főzött finom ételek vonzották a látogatókat, volt itt a főzőversenyen kívül kirakodóvásár, állatsimogató, csokoládévásár és nem maradtak el a gyermekprogramok sem. Az egyéb látnivalókra vágyók ezúttal sem maradtak hasznos időtöltés nélkül, hiszen a tógazdaság már önmagában is számtalan érdekes élményt nyújt, és akkor a minden igényt kielégítő wellness központot, az erdei iskolát, vagy a hamarosan teljesen megújuló halászmúzeumot még nem is említettük.

Lévai Ferenc, az Aranyponty Zrt. elnöke vezérgazgatója azzal kezdte mondandóját, hogy miután nem szeret adósa maradni senkinek, ezért rendezvények formájában adja vissza a halász szakmának mindazt, amit ez az ősi mesterség adott és ad neki. Szerinte nem az a fontos, hogy hányadik ilyen rendezvényen vannak túl, sokkal inkább a hagyományok őrzésén, továbbvitelén van a hangsúly. Öröm számára, hogy a halászcégek közül már jó néhány megteremtette a hagyományát hasonló rendezvényeknek. Ugyanakkor még többre volna szükség ahhoz, hogy a társadalom még szélesebb rétege ismerje meg a halász szakma nehézségeit, a tógazdaságok tevékenységét. A fogyasztónak is nagyobb a bizalma, ha tudja, látja, honnan kerül a hal a piacra, milyen emberek a halászok, és élőben is láthatnak olyan halfajokat, amelyekkel addig csak feldolgozott formában találkozhattak.

A szálkamentes halételek iránt már nőtt a kereslet, amit az is igazol, hogy a Szarvas Fish Kft. által forgalomba hozott évi 1500 tonna afrikai harcsafiléből hiány van.

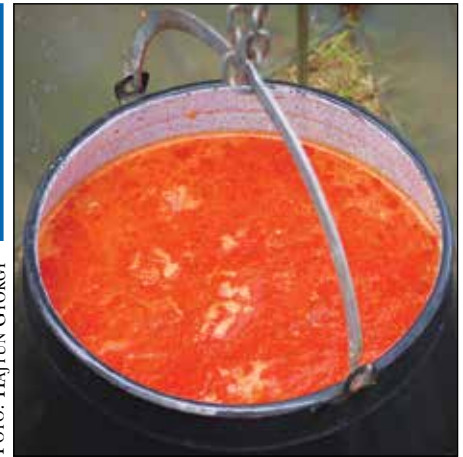
Az Aranyponty Zrt. tavaly indított egy szűrkeharcsa-programot, melynek keretében pecsenye harcsát állítanak elő. Hat tonna áru már „megtermett”, így lassan elindulhatnak a piac meghódítására. A 60-100 dekagrammos harcsát kétféle recepttel együtt kínálják, így a háziasszonyoknak nem jelenthet gondot, mit készítsenek ebből az értékes és egészséges termékből. Előnye még ennek a harcsának, hogy két szezon alatt megtermelhető, és az árbevétele is elfogadható.

A vezérgazgató kitért arra is, hogy a magyar halásztársadalom az elmúlt két és fél évtizedben – a húságazatok közül talán egyedülként – jelentősen fejlődött, hiszen megduplázta a termelését. Való igaz, hogy a piacon lehetne több hal is,

de az a szakma hibája, hogy nem képes feldolgozott, konyhakész formában értékesíteni a termékeit. Lévai Ferenc régóta szószólója annak, hogy az ágazat fogjon össze, hozzon létre egy közös halkereskedelmi céget, ahová a tógazdák beszállíthatnák a termékeiket. A szakmának egyben kellene lennie, de a sokféle érdek miatt nem egységesek. Ezért is döntött úgy a vezérgazgató, hogy végvárat épít Rétimajor központtal, ahol a cég érdekeit kell kőkeményen képviselni. Persze az itteni tevékenység kihatással van a magyar halásztársadalom egészére is. A szakmai egység megteremtéséről azonban továbbra sem mond le, s mindjárt egy javaslattal is előállt: Jó volna, ha a tavaszi holt szezonban országosan, a cégek összefogásával megrendeznék a Magyar Hal Napját. Véleménye szerint Budapest jó helyszíne lehetne a rendezvénynek.

A főzősátrakat korán reggel elfoglalták a versenyzők

Rotyog a halászlé

Az új halgazdálkodási törvénnyel kapcsolatban hangsúlyozta: nem volna szabad egybemosni a tógazdasági haltermelést és a természetes vizek hasznosítását. A tógazdaságok termelő ágazatok, amelyek meghatározott gazdasági terv szerint működnek. A természetes vizeken zajló termelő halászat korlátozása, tiltása politikai döntés következménye. Véleménye szerint nem elképzelhető, hogy a 140 ezer hektáronyi természetes vizet amatőr alapon úgy lehetne kezelni, hogy abból az országot, a horgászok számára optimális helyzet alakuljon ki. Az erről a témáról szóló vitákat, legnagyobb sajnálatára, nem folytathatták le, mert a halászokat nem kérdezte meg senki. Igaz ugyan, a halászok sem gondolják, hogy a természetes vizeken való halgazdálkodás a jövő, hiszen korábban is csak a haltermés 10 százaléka származott innen. De azt az anomáliát kezelnie kellene a legelvakultabb horgásznak is, hogy amikor a Tisza-tavon keszegsütést rendeznek, akkor egy hűtőházból kell hozni a fagyasztott keszeget. Az új törvény szerint a hazai vízpartokon a horgásznak nincs lehetősége arra, hogy 20 kilogramm keszeget legalisan megsüssön, mert nincs joga eladni a halat, nem ajándékozhatja el (ezekkel egyébként egyet lehet érteni), és nincs halász a vízen. Ha egyesek úgy gondolják, ez a jó megoldás, akkor tévednek, és hamarosan el kell számolniuk azzal, hogy ekkora vízterületnek miért nincs hozadéka. De ha már mindenképpen szükséges egy ellenséggép a horgászoknak, akkor nem a halászokat kellene odaállítani. Sőt, illene tudomásul venni: a természetes vizek gazdáinak igényük van a halász szakemberre, ez elengedhetetlenül fontos, hogy horgász célú halgazdálkodást lehessen folytatni – zárta gondolatait Lévai Ferenc, az Aranyponty Halászati Zrt. elnöke-vezérgazgatója.

H. Gy.

Őszi Ászok Fesztivál Ráckeven

Immár hagyomány, hogy szeptember harmadik hétvégéjén benépesül a ráckevei Duna-sétány. Az Őszi Ászok Fesztiválon a horgászok, a vadászok, a borászok, a halászok, a firkászok és egyéb ászok gazdag programokkal és finomnál finomabb ételekkel várták a vendégeket. A Ráckevei-Duna-ági Horgász Szövetség (RDHSZ) a kezdetek óta, tehát másfél évtizede támogatja a városi rendezvényt, és nem csupán több száz kilogramm halat oszt szét a főzőversenyzők között, hanem a sátrukban nagy kondérban főzik a halászlévet, tárcsán sütik a pontyot, harcsát, csirkemellet. Dr. Molnár Pál elnök és Tóth István ügyvezető igazgató a zsűrizésből is kivesszük részüket. A halászléfőző és egyéb verseny mellett a házi készítésű süteményeket is elbírálják.

Dr. Molnár Pál a rendezvénnyel kapcsolatban elmondta, hogy a szövetség egyik fontos eseménye ez, mivel bemutatják a tevékenységüket a nagyközönségnek is. A szövetségnek több szempontból is meghatározó szerepe van a fesztiválon. Egyrészt, a rendezvény egyik kiemelkedő programja a horgászverseny, amelynek szervezéséből a szövetség aktívan veszi ki a részét, másrészt a főzőversenyek zsűrijének is oszlopos tagja a szövetség két vezetője, harmadrészt a kezdetektől a szövetség biztosítja a szervezőknek a halászléhez a hal alapanyagot. Az idén 300 darab piaci pontyot (a súlyuk meghaladta a 600 kilogrammot, az áruk pedig a félmillió forintot) osztottak szét a versenyzők között. A várossal, a város vezetésével egyébként is jó az együttműködés. Az Ács Károly Művelődési Ház vezetésével együttműködési megállapodást kötöttek, melynek keretében közösen munkálkodnak azon, hogy az Ászok Fesztivál sikeres legyen.

A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló új törvény végrehajtása érdekében a szövetségnek jelentős feladatokat kellett megoldania az elmúlt hónapokban. Az elnök hangsúlyozta, hogy az új törvény megadta a horgászatnak a méltóságát, a társadalmi tisztességét. A több mint 300 ezer horgásznak nagyobb a társadalmi súlya, mint a maroknyi halásznak. Am a halászok sorsának alakulására oda kell figyelni, és biztosítani kell a számukra a megélhetést. A halásztevékenység szükségszerűen, és jól egészíti ki a horgászok tevékenységét. Gondoljunk csak arra, hogy egyes túlszaporodott halfaj ritkítása (lásd törpeharcsa, busa, kárász stb.) csakis halászeszközökkel, szelektív halászattal valósítható meg. Ugyancsak meghatározó szerepet töltenek be a halászok a természetes vizek újratelepítésében, a halutánpótlás nevelésében.

A szövetségben természetesen a horgászat élvez abszolút elsőséget, de a halász társadalommal is élénk, jó az együttműködés. Nem véletlen, hogy az RDHSZ a MAHAL-nak is tagja, ebből adódóan a ha-

Dr. Molnár Pál elnök: a halászkal jó az együttműködés

Tóth István igazgató: Ráckeven nagy múltja van a halászatnak és a horgászatnak

lász szervezetekkel is szoros a kapcsolatuk. S azt se hallgassuk el, hogy a szövetség Makádi tógazdaságában termelik meg a Ráckevei Pikkelyes Pontyot, amelyet kettő és háromnyaras korban a Ráckevei-Duna-ágba telepítenek. A telepítéshez azonban szükség van a haltermelők munkájára is, mert a horgászok nem tudnak annyi halat megtermelni, amennyire a horgászoknak évről-évre szükségük van. Az RDHSZ a halász-horgász barátságot fontosnak tartja, és ápolja is ezt a kapcsolatot.

Ami az új törvényt illeti, a végrehajtása sok gondot okozott a szövetségnek. Egyrészt késett a végrehajtási utasítási rendelet, ami további fennakadásokat okozott. A horgászok szerint sok pontatlanságot, helytelen megfogalmazást tartalmaz a törvény szövege, amit menet közben pontosítani szükséges. A törvényalkotók a horgászok véleményét figyelembe véve pontosították a törvény végrehajtási rendeletét. A természetes vizek pályázatási rendszerével kapcsolatban az elnök biztos abban, hogy azok a horgász szervezetek, amelyek becsületesen, szabályosan, jól gazdálkodtak, azok továbbra is nyertesek lesznek a pályázatnak. Az elnök bízik abban, hogy az RDHSZ is a nyertesek között lesz. Egy azonban biztos: sokat kell tenni ahhoz, hogy a vízterület ne

kerüljön új gazdához. Az RDHSZ a gazdálkodásra, a jegyforgalmazásra, az állami jegykiadásra, a SZAK program előírásainak maradéktalan betartására, a magas szintű halórzésre, a megfelelő minőségű és mennyiségű hal telepítésére helyezi a tevékenységében a hangsúlyt. Mindamellet, a bevételek növelése érdekében, minden olyan pályázaton elindulnak, amely a fejlesztéseket teszi lehetővé. Az idén két pályázaton nyertek, amelyekkel tovább gazdagítják a szövetség vagyonát.

Tóth István ügyvezető igazgató, az elnökhöz hasonlóan, fontosnak tartja az Ászok Fesztiválon való részvételt. Ráckeve

vízparti település, ahol a halászat, és a horgászat is nagy múltú tevékenység. Régi, ősi foglalkozás a halászat, amely mára a Ráckevei-Duna-ágon horgászattá „finomodott”. A fesztivál jó alkalmat biztosít a baráti és munkahelyi társaságok összejövetelének. Ezen a vasárnapon negyvennégy versenyző csoport főzött különféle hal- és vadélt és harminchárman süteményükkel versenyeztek. A kellemes, napsütéses időben 2500-3000 ember fordult meg a vízparton. Az igazgató kiegészítette az ászok körét galambászokkal, jogászokkal, s azzal, hogy a szövetség a munkatársait, azok családait fogadta halászlével, sörtesztában sült csirkemellel, harcsa- és pontyfilével.

A fesztivál központi szereplője a hal, és a belőle főtt ételek, amely halat a szövetség Makádi tógazdaságából biztosították. A haltermelésről szólva az igazgató elmondta, hogy ha az idén nem jön árvíz, amely elviszi a halat a tógazdaságból, akkor 160 000 kilogramm két-háromnyaras pontyot halásznak le október elején, amit a Ráckevei-Duna-ágba helyeznek ki. Tavasszal már kitelepítettek 30 millió darab ivadékot, első-sorban csukát, süllőt, valamint előnevelt

(Folytatás a 8. oldalon)

(Folytatás a 7. oldalról)

harcsát és süllőt. A szövetség vizein 30 ezer horgásznak jut elegendő zsákmány. A horgászok 14 féle horgászjegyből választhatnak, s egy felnőtt éves területi jeggyel 80 kilogramm hal fogható. Ha elfogy a kvótája,

új jegy kiváltásával (21 ezer forint az éves jegy) ismét 80 kilogramm halat zsákmányolhat. Tavasz végére már többen éltek a második területi jegy kiváltásának lehetőségével.

Persze, nem mindegyik horgászra jellemző ez a magatartás. Akik vétenek a szö-

vetség szabályai ellen, azok előbb-utóbb rajtavesztenek, mert a szövetség halórzési tevékenysége igen magas színvonalú. A 14 főállású halór mellett harmincöt emelt szintű vizsgálóval rendelkező társadalmi halór is ellenőrzi a horgászokat. A rapsicok éjszaka sincsenek biztonságban. A halórzést 12 éve átszervezték, és azóta tervszerűen irányítják. Az első években sok hálózt, majd varszót fogtak el, de az idén még nem volt kirívó esetük. Úgy tűnik, hogy a szabálysértések száma is évről évre csökken, ami jelzi, hogy a halórok jól, a törvényi előírásokat betartva végzik a munkájukat. A halórok a horgászok körében kellő tekintélyt szereztek, de még így is évente félezer szabálysértés történik a Duna-ágon és mellékágaiban, amelyek kétharmad része csak helyi szabálysértés. Ezek az ügyek leginkább elhagyott horgászbouttyékok, amelynek az a következménye, hogy a felszerelés a szövetség botraktárába kerül. Ha két évig nem váltja ki a horgász a megtalált botot, akkor a szövetség karitatív szervezetnek vagy gyermekintézménynek ajándékozza. Évente 100-150 bottal gyarapszik a raktárkészlet. A 2000 hektár horgászvíz megőrzésére a szövetség 60 millió forintot költ.

H. Gy.

A szövetség sátra korán megtelt vendégekkel

MUNKARUHÁZAT ÉS MUNKAVÉDELEM

minden ami munkaruha.hu

Minden ami a HALÁSZATHOZ kell!

TIGAR

OCEAN

Tigar, Pros, Ocean, Guide
márkák magyarországi
forgalmazása.

PROS

GUIDE

Hívjon bennünket!

Mellescsizmák, esőkabátok, kesztyűk
legnagyobb választéka és készlete!
Teljeskörű munkaruházati kínálat.

HALLALI KFT. Nyíregyháza Tel.: +36 20/7777 510
www.mindenamimunkaruha.hu

ÚJ SZÉCHENYI TERV

SAJTÓKÖZLEMÉNY

A tógazdasági pontytakarmányozás komplex megújítása takarmánykeverékek alkalmazásával

Az Új Széchenyi-terv „Piacorientált kutatás-fejlesztési tevékenység támogatása” című pályázata keretében a Szabolcsi Halászati Kft. és a Czikkhalas Halastavai Kft. konzorciuma a telephelyein megvalósítandó 261,5 millió forint összértékű K+F fejlesztésre összesen 183,1 millió forint támogatást nyert. A takarmányozási projekt az EU által nyújtott vissza nem térítendő támogatás lehívásával valósult meg 2012 áprilisától 2014 májusáig bezárólag.

Az Új Széchenyi-terv „Piacorientált kutatás-fejlesztési tevékenység” támogatása program keretében megvalósult projekt során a Magyarországra jellemző két eltérő típusban (völgyzárógátas- és körtöltéses halastavi rendszerben), a mono- és polikultúras népesítés mellett a takarmányozástechnológia modernizálása volt a cél. Az elmúlt két tenyésztési ciklus alatt végzett kísérletek eredményei igazolják, hogy megfelelő minőségű keveréktakarmány alkalmazásával lehetőség van piaci méretű ponty előállítására 2 év alatt. Megállapításra került, hogy a monokultúrában történő nevelés kedvezőbb, viszont a vegyes népesítés is járható út lehet adott vízterületek jobb kihasználására, és nincs szükség szerves trágyázásra, mivel egyrészt a keveréktakarmány kielégíti a táplálóanyag-szükségletet, másrészt megfelelően alakult a vízminőség a tenyésztési ciklus során.

A 261 578 152 forint összértékű beruházás 183 104 650 forint vissza nem térítendő támogatás lehívásával valósult meg, melynek 85%-a az Európai Unió Európai Regionális Fejlesztési Alapjából, 15%-a pedig Magyarország központi költségvetéséből származott.

Kapcsolat: Radóczy János (Szabolcsi Halászati Kft.) és Katics Máté (Czikkhalas Halastavai Kft.) Telefon: 06-30-945-2627 • 06-20-429-0340

A tógazdasági pontytakarmányozás komplex megújítása takarmánykeverékek alkalmazásával

E-mail: szabolcsihal@upcmail.hu
www.ujszechenyiterv.gov.hu

MAGYARORSZÁG MEGÚJUL

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósult meg.